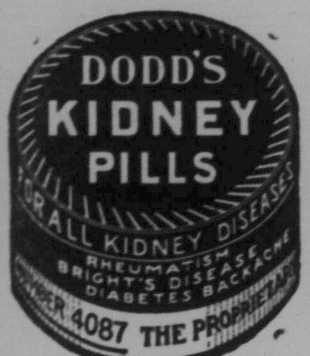

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by THE CANADA WEEKLY PRINTING CO. Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 125 Logan Ave., Winnipeg, Man. P. M. Dahl, Manager. PHONE A-9011.

PRENUMERATIONSPRIS:
Helt år i förskott \$2.00
Helt år till Yarmouth \$1.50
Helt år till Sverige \$2.00
Helt år till Norge \$1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, bör sändas till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant som önskar sin adress ändrad, obehövt att sända både den gamla och den nya adressen.

Insenda prenumerationsmedel kvitteras endast i den gamla adressappen.

ANNONSER PÅ BEGRÄNSAD EFTERFRÅGAD, 3 gånger \$1.50
Efterfrågad, 2 gånger \$1.00
Följande annonser, oavsett antal, 50c per rad i 10 rader. Över 10 rader, 40c per rad. Betalning för annonser bör alltid inlämnas i förskott.

Torsdagen den 19 Juni 1924.

VEM SKÖTER OM DE NATIONELLA JÄRNVÄGARNAS AFFÄRER, FRÅGAR Free Press i ett av sina senaste nummer och vid lite närmare eftertanke finner man, att denna fråga är rätt så befogad.

Officiellt heter det ju, att Sir Henry Thornton är järnvägarnas president, att han tillsammans med direktören, har så gott som fria händer, då det gäller järnvägarnas affärer. Allt emellanåt har man emellertid haft tillfälle beklatta, det så ej är fallet, — Sir Henry kan långt ifrån göra vad han anser vara till järnvägsstyrelsens bästa.

Antag t. ex. att direktören med presidenten i spetsen, anser, att ett antal bilbanor bör byggas för att tillföra huvudbanorna nödig och väsentlig trafik. De utarbetade förslagen till byggnadsprogram, som framlägges inför Underhuset, där det med en del om och men, antages, varpå motionerna hänskjutas till senaten för att genomgå eldprov, — och här är det som järnvägsstyrelsen måste avgöra. Av erfarenhet vet vi, att de flesta av dessa motioner av senaten kastas på skräphögen: senaten ger sålunda presidenten Thornton och hans rådgivare ett öppet slag i ansiktet genom att insinuera, att de ingenting vet om järnvägsaffärer, att de äro inkompetenta och att de icke äro omdömsgilla; — med ett ord att senaten vet mera om handhavandet av järnvägsstyrelsen än de män, som nu leda De nationella Järnvägarnas öden. Huru länge skall detta fortgå, frågar "Free Press" och denna fråga är befogad.

Det måste ihågkommas, att ansvaret för järnvägsstyrelsens framtida utveckling och framgång i första hand vilar hos presidenten och direktören. Vad gör det huru denna grupp av män svarar efter att av järnvägsstyrelsen åstadkomma en för hela landet gagnande success, då flera grupper och partier göra sitt yttersta för att hindra företagets ekonomiska framgång? Om de vägar, som av presidenten utslakas, av an-

MECCA
BORDE FINNAS I VARJE HEM.
En moder skriver: — "Min dotter skänkte allvarsmat. Vi lade genast MECCA på skålen. Det fanns ej ett tecken till ärt."

Men ej nog med detta under årens lopp ha vi kostat på dessa prenumeranter minst fyra kravbrev per år. Fyra kravbrev per år under tio år blir 40. Efter fem cents per brev blir det \$2 för varje prenumerant och detta multiplicerat med tusen motsvarar en summa av 2,000, som vi och måste skriva på förlostkontot. Dessa utstruktura prenumeranter voro skyldiga under tiden 1914-20 och ännu bära vi på våra listor omkring 2,000 prenumeranter, som äro skyldiga för

dra bli blockerade, är det då rättvist att lägga den tunga skuldbördan för ett eventuellt misslyckande å Sir Henry's skuldror? Varför ej se mannen ett tillfälle att visa vad han duger till — det har han ju redan visat — men hur långt kan han gå, om han lämnas ifred och tillåts utföra de planer, han anser vara till järnvägsstyrelsens bästa, utan att en grupp illasinnade, mot det publika ägandeskapet fiendtligt stämde grupper skola tillåtas blockera hans planer? Eller är det möjligt så att senaten — som ju i grund och botten är de privilegierade klassernas gårdvar — fruktar själva principen om publik ägandeskap? Så ser det nästan ut. Kan man med några artificiellt konstruerade misslyckanden underminera idén om publik ägandeskap och få folket att tro, att den är outförbar, så skulle det ej falla sig svårt, att vidmakthålla den nuvarande tingens ordning. Publik ägandeskap är synbarligen i senatorernas ögon en farlig princip, en samhällsostörtande princip och den bör liksom kooperationsprincipen i allmänhet motarbetas, — så att de behövande, de trälände klasserna ej inse dess omutliga värde.

Ett inlägg i tidsningsfrågan.

Under de år, som jag varit tidsningsutgivare, har jag ända till ieda hört allt möjligt slags klander, vad beträffar tidsningens innehåll, storlek och utstyrelse. Alla ha klandrat utan att söka finna orsakerna till den skandinaviska tidsningspressen i Canada och de brister.

Därför glädde det mig att läsa mr Hägglunds sakrika och samsade inlägg i denna fråga i S. C. T. för den 29 maj. Nästan allt vad som där sägs vill jag understryka. Vidare vill jag hänvisa till vad Forum av den 1 juni skriver i samma ämne.

Men nu vill jag komma fram med några synpunkter, som ej berörts eller endast delvis berörts. Man skyltar på att man ej gillar den eller den tidsningens politik — men rent ut sagt erfarenheten har visat mig att allt dylikt tal med förlov sagt endast är bosch. Idos var väl så radikal som begrundad kunde och likväl fick den en snöplig död och samma öde tryckes heta Forum, enligt vad dess redaktion själv framhåller i sitt sista nummer. Canada Herald och Canada Nyheter hade ett kyrtligt samt ganska friskt program — och de gingo af världens vägar. Norden försökte sig först på ett progressivt program och slog sedan över till ett mera kyrtligt och konservativt — men utan framgång, ty den följde sina kolleger i graven.

Canada Posten med sitt mera kyrkliga program samt Svenska Canada Tidningen och Norröna med sina progressiva och verkligt liberala samt framstegsfulla program ha fort en hård kamp för tillvaron. Så här ha vi en rad av tidsningar av de mest olika färger och av dem ha en del dött och de andra måste kämpa med snarbar och klor för sin existens. Således kan ej felet ligga i deras politik eller innehåll.

Så komma vi till de skandinaviska tidsningarna i Canada. Storlek. Naturligtvis vore det onskvärt att få dem större. Men hur i all världens namn skall detta kunna ske, då de redan få istället för att gynna de redan i landet utkommande tidsningarna prenumerera de på skandinaviska tidsningar från Staterna och på det visat, så flyter cirka \$50,000 ut ur landet, vilket motsvarar omkring 40,000 prenumeranter, varav hälften svenskar och hälften norskar. Om endast en ringa bråkdel därav komme i tidsningarna i Canada till godo, så skulle de i sin tur kunna göra dem större och intressantare. Måklighet är att se hur litet skandinaverna intresseras sig för, vad som händer och sker i Canada, fast de bo i detta land. Denna tidsningar — förutom de engelska — som kunna ge dem dessa nyheter äro de i detta land utgivna.

Men om vi ej alla skulle tänka därpå, så skulle vi i alla fall kunna klara oss, om våra prenumeranter endast gjorde sin absoluta skyldighet och betalade, vad de voro skyldiga. På nyåret ströko vi ut 400 prenumeranter från den svenska och 600 från den norska listan och ingen av dem var skyldig mindre än \$10, vilket motsvarar den aktiverade summan av \$10,000. Om dessa pengar inlämnades, skulle vi ha varit i stånd att förstå våra tidsningar och även göra deras innehåll rikligare och mera omväxlande. Och likväl har folk panna nog att klaga över att de äro små samt förjåna sig över att vi äro "hårt uppen".

Men ej nog med detta under årens lopp ha vi kostat på dessa prenumeranter minst fyra kravbrev per år. Fyra kravbrev per år under tio år blir 40. Efter fem cents per brev blir det \$2 för varje prenumerant och detta multiplicerat med tusen motsvarar en summa av 2,000, som vi och måste skriva på förlostkontot. Dessa utstruktura prenumeranter voro skyldiga under tiden 1914-20 och ännu bära vi på våra listor omkring 2,000 prenumeranter, som äro skyldiga för

Det bästa kvalitetsmärke för över 50 år.

hela eller en del av tiden mellan 1920-24.

Vi ha klandrats för att vi givit kredit. Men vi ha av omständigheterna tvungits att så göra, ty i och med det att vi strukt en gård från listan ha vi som regel sett alla förhoppningar om att inkassera något så all världens vägar.

Mr. Charley Erickson söker i sitt inlägg i S. C. T. av den 5 juni lägga skulden på tidsningspressen själv. Han beskyller den för att ej vara "allmän" nog samt pekar tillbaka mot den gången till under vilken det var liv och fart inom tidsningspressen här i landet. Det bästa svaret därpå, är vad mr Hägglund påvisar, nämligen att svenska visat sig vara entusiastiska, då det gällt att starta ett företag men att intresset snart dunstade bort. Den tid som mr. E. talar om var dock i verkligheten endast en o-naturligt uppskrivad upplöslighet och intet annat. Sansat folk tröttnade snart på allt detta oväsen och även en del av de värsta skrikhalsarna. Att en reaktion av slobhet följde var helt naturligt.

Vi ha alla år arbetat på att få en ny press och utvecklingen av vårt företag står och faller med denna fråga. Om vi haft de förut nämnda \$10,000, så kunde vi nu ha fått denna press installerad. Nu skyltar mängden på att man från farmen har det svårt. Det är visst och sant och det värt vi. Men Canada hade sina bästa år just under tiden 1914-20 och det är för skulder förskräckande just under dessa år, som vi ha måst dra vecken. Så låtet om oförändra synes väl på sin egen orimlighet. Naturligtvis finnes det undagat.

Om alla våra prenumeranter ville betala allt, vad de äro skyldiga nu i höst samt dessutom söka skaffa oss nya prenumeranter, så skulle så mycket inflyta att vi på allvar kunde ta till oss de förbättringar, vi länge själva längtat efter att göra.

Det synes vara ett märkligt psykologiskt faktum att annars genomtänkta människor tillämpa en helt annan moral, då det gäller deras egen tidsning. De betala alla sina skulder samvetsgrant, ja, även de engelska och de skandinaviska-amerikanska tidsningarna punktligt — men då det kommer till de här i landet utgivna skandinaviska tidsningarna, så är man ej så nog. De egna barnen behandlas med andra ord styvmörlighet och samvete tiger. Bortsett om ej vara svenskar här i landet skyldighet att förstå underordning sin egen press och borde ej värja skandinav med glädje dra sig tillbaka till stacken samt vara stolt över, att vi även här i Canada ha en press på vårt eget språk? Sakligen borde så förhållanden vara. Det är på tid att den svenska allmänheten vaknar upp till insikt om sina plikter, ty annars kommer den dar, då man ej kan tala om någon svensk press i Canada. Först då komma de att inse, vad de förlorat. Men då är det för sent, ty när detta skett kommer det att draga länga ut på tiden, innan någon vägar sig till ett dylikt företag. Det heter nämligen: Bränt barn skyr elden.

Vad oss tidsningsutgivare här i landet beträffar, så skulle vi alla — där om är jag säker — med uppräktade händer avböra oss hela affären, om vi kunde det utan att gå ekonomisk ruin till mötes. Ty allt vad vi vunnit därpå är endast otack, hårt arbete och en mager brödbitt. Samtliga nu existerande och förut existerande företag ha naturligtvis startats under den förutnämnda och det fanns nog intresse bland svenskarna att underordna en press, vilken i sin tur skulle bli en länk mellan oss alla här i främmande landet, samt under den tron att folket i allmänhet skulle inse förmånen för att icke säga nödvändigheten av en dylik press.

Det huvudsakliga felet till allt vi ej ha en större press och en mera allmänt understödd är, att en försörjnings enda kript omkring sig, att det svenska folket här i landet synes ha förlorat all ansvarskänsla gentemot en dylik press, ja, att det ej ens inses nödvändigheten därav.

le inom kort slippa böra klaga om att dessa tidsningar här i landet äro för små. Kommen ihåg att det punktliga inbetalandet av prenumerationsvillkoren äro ett livsvikter för denna press.

Om försörjningen.

Det är med glädje jag ser att mina vänner under denna försörjning som enligt min syn på saken, vidhåller vårt svenska folk i Canada, upmärksammas. Det var med nöje jag tog del av vad två mycket främstående svenska skribenter i senaste numren av denna tidning har att säga i denna sak, och det ser nästan ut som att man på flera håll vaknat upp efter de "slaghammarslag" som utdelats. Det visar sig nästan som om en viss framsående hemmasvensk ord när han sade: "Det enda som kan vaka en dålig svensk till livaktighet är ett slag på käften", inehollet en del sanning. Det är dock med ett visst misstro jag konstaterar, att diskussionen i frågan redan från början löper fara att fortjåskas, just därför att skribenterna inte kunna avhålla sig från att, så att säga, "eräva upp gamla hundar".

Mr. Charley Erickson och Prof. Lager artiklar innehålla ett och annat anmärkningsvärt, och jag tillåter mig att här bemöta en del påståenden. Dock vill jag redan från början förutskicka, att det är icke min mening att börja någon destruktiv polemik och att jag ej heller kommer att deltaga i någon sådan. Konstruktiv polemik är däremot vad jag älskar! Och önskat, och en sådan borde även leda till resultat.

Mr. Erickson säger: "Om vad jag har framhållit kan leda till en saklig och fruktbärande polemik så är ända något vunnit". Nu torde det vara rätt svårt att förstå vad sorts polemik Mr. Erickson anser som en "saklig och fruktbärande" sådan.

Om han åsyftar de vanliga hundelådan skribenterna emellan, så kan jag tryggt förutse att mr. Erickson inlägget torde få åsyftad verkan. Om han däremot åsyftar verkligt nyttig och givande polemik, så innehåller hans inlägg icke ens de första förutsättningarna för att en sådan skall komma till stånd. Mr. Erickson är genast färdig med att dra fram ett gammalt kadaver, nämligen sin fiendtlighet såväl mot kyrkan som mot pressen. Han påstår bl. a. att pressen själv har sitt dröya ansvar för de rådande missförhållandena. Det torde vara sant, att pressen till en del har ansvar för att deras antal, som följde sig med svenska tidsningar, ha minskats under de senaste åren. Men att kasta skulden för det stora förtärligheten på tidsningarna är kort sagt, orättvist. Ty hur kan en press som läses endast av omkring 2,000 svenskar här i landet vara med till att förföra en folkmassa på 62,000? Jag kallar det förtärlighet att säga att den press, om vilket här är tal, omfattades med mycket större intresse" för i tiden. Mr. Erickson ser saken från en "narrow point of view" när han gör ett sådant påstående. Tidsningarna ha de senaste åren tillsammans förlorat ungefär 3,000 prenumeranter. Detta har kanske sin största orsak i det förhållandet, att omkring 20-25 tusen svenskar utvandrade från detta land under kriget och under årens omedelbart efter. En annan tillstånds faktor torde även vara den, att folket tröttnade på det där kabbelsösk Mr. Erickson påstår var ett "intressant". Enligt källor kvarstår efter alla om och men det faktum, att den allra första delen av våra svenska-kanadensar aldrig brytt sig om att hålla sig med våra tidsningar.

Sedan börjar Mr. Erickson att på sitt vanliga sätt hufvudlaga i kyrkan. Han rent av skryter över att han aldrig sätter sin fot i en kyrka. Ja, vad det angår, så hör det varken till eller hit, men det torde kanske vara på sin plats att anmärka att detta skryt icke är fullt öfverensstämmande med verkligheten, ty det är nog flera än jag som komma ihåg att Mr. Erickson för icke så särdeles länge sedan var en så aktiv deltagare i kyrkoverksamheten att han till och med (jagstördes) som "bill poster". Det är icke min avsikt att taga kyrkan i försvar, och jag tillbakavisar det påståendet att jag ömnar rätt mycket för den "religiösa sektorn". Mitt inlägg i saken konstaterade jag endast en del fakta angående den religiösa verksamheten och visade att försörjning råder inom alla kretsar. På samma gång må nämnas, att jag inte kan sympatisera med Mr. Erickson i den fiendtliga ställning han intager gentemot religion, kyrkan och religiösa personer, ty det är för rättvisans skull tvingad att erkänna, att kyrkan förutom allt annat även har sitt kulturella värde och att religiösa personer äro bland de ivrigaste här i landet i att sprida allmän upplysning eller befrämja allmänbildning. För att bevisa mitt påstående skall jag ta en del exempel som ligger nära till hands. Jag vet inte om det t. ex. undgått Mr. Ericksons kännedom att rektor Engvall personligen varit med och till att för svenska i Canada anskaffa omkring 1,250 hand av allmänbildande litteratur. Detta har han gjort utan att svensk-Canada behöft betala så mycket som en cent för böckernas frakt. Att han utfört ett betydligt större arbete i samband härmed samt att han haft en del utgifter för

Begagna det närbelästa receptet så påkallar

Emedan den är: Akta och god, Ofarlig och ren, Ekonomisk, Lätt att bevara, Lätt att beordra, Book Recipe, Book fri — Skriv

The Borden Co. Limited, MONTREAL

knippade med detsamma, torde vara ett faktum som inte ens Mr. Erickson kan förneka. Nu ligger nog det svaret nära till hands, att han försett svensk-Canada med såda litteratur, som av Mr. E. n. skulle utdomas som "bedövingsmedel". Detta kan tillbakavisas med det faktum, att han utverkat tillstånd att få biföra icke mindre än 8 s. k. "Oscar" liksom vandringsbibliotek" samt att han dessutom anskaffat en mängd av värdefulla sekulär litteratur, utmärkt historiska arbeten o. s. v. Att då påstå, att sådana personer äro upphov till den försörjning som råder bland oss, är minst sagt orättvist.

Vi måste även ihågkomma, att om det skall bli någonting helt med en allmän svensk rörelse här i landet, måste alla grupper enas om att göra sitt bästa för att beräma saken. Finns det verkligen inte en sak som vi alla kunna enas om utan att inskränka på avriken den enes el, den andres åsikter angående religion? För min del tror jag det finnes ett sådant verksamhetsfält, och ju förr vi börja att tillsammans arbeta därpå, ju bättre. Det är därför jag säger att det är varken nyttigt eller rättvist att vara sig för, den eller den andra sidan utslagna utmaningar och påståenden angående en sådan sak som religion, ty det kommer att leda till ytterligare söndringar och osämja utan att man vinner något därmed.

Det ligger nog en hel del sanning i vad Mr. Erickson säger angående de ekonomiska o. sociala förhållandena inflytande på människans krafter, formogen och intelligens. Det är sant att vi i f. n. få befara de mest tryckta förhållandena på t. ex. arbetsmarknaden och jag vet, att detta kan förorsaka en viss försörjning. Men att låta sig försörjas av tryckta tidningar är naturligt. Ett engelskt nyhetskräp sa: "A hen does not stop to scratch when there is a scawitz of food." Det är helt enkelt naturligt att låta sig försörjas och försörjas av de hårda konjunkturer eller ett orättvist socialt system. Man borde stället arbeta så mycket hårdare för att göra sig ännu mer stridsduglig i kampen för tillvaron. Jag undrar om det inte ligger en viss försörjning i att människorna nu för tiden ha så ofantligt lätt att taga den läste utgåvan och i ett man helt enkelt gör — ingenting?

Prof. Lager tillstår på sitt och vis att svenskarna i detta land äro försörjda med en samma gång vill han låta några solstrålar falla på tavlan, solstrålar som skulle tillåta en mera optimistisk åskådning. Tillåt oss fråga: Vad är det egentligen vi skola vara optimistiska över? Prof. Lager tillstår att försörjning är rådande, och för min del kan jag icke vara optimistisk över ett sådant förhållande. Jag erkänner mer än gärna, att våra äldre svenska invandrar utfört ett betydligt större arbete med hänsyn till byggnad av fina hem och uppödding av en storstad jordbruksindustri. Dessa gijnärer ha lyckats väl i materiell och ekonomisk hänsyn, men de komma sorgligen tillkortat i det gällande att skaffa sina efterkommande bästa möjliga tillfällen till intellektuell och andlig förkovran. Jag ser förhållandena "square in the face" som det heter, och med en sådan syn på saken kan man omöjligt vara optimistisk av sig. Är det icke sant, att det finnes svenska farmare här i landet som hava vackra hem, de finaste sådesfält, feta och goda kreatur, men som på samma gång ha barn som äro — analfabeter? Är det något att vara optimistisk över att ynglingar och jungfrur, födda av svenska föräldrar i detta land, varken kunna läsa eller skriva. I många hem finns icke så mycket som en bok eller tidsning och hemmets invånare föra en existens som långt mera liknar ett husdjurs än en människas hus. Det torde vara typiskt för många av våra farmare vad en norrlänning sade till mig för ett par år sedan. Jag kom nämligen att kritisera vårt skolsystem här i landet och då synnerligt gäst det förhållande, att en mängd av våra skolor stå stängda större delen av året. Svaret på min kritik blev, att denne person kände sig glad

Allvarlig varning

Riskabelt att på smygvägar komma i Amerika.

Ett misstag som skandinaverna ofta göra och för vilket de böra varnas, är att de tro sig lätt nog kunna komma in i Amerika efter att de anlänt till Canada. Som bekant har den amerikanska kvotalagen nu ändrats, så att endast ett ringa antal kan komma in varje år. Men kvotalagen gäller ej allenast, då de komma från Sverige och Norge direkt utan också, då de komma via Canada eller via vilket annat land som helst.

Under den senaste tiden har det varit många som smugit sig över gränsen från Canada till Staterna. Myndigheterna ha dock fått ögonen öppna där för samt vidtagit kraftiga åtgärder för att stoppa denna trafik och de, som befinnas skyldiga att oöfveligen smugit sig in straffas strängt såväl som de personer, som varit hjälpliga.

Men även om en person lyckas smyga sig in i Staterna utan att bli anhållen är det med ej frågan löst. Ty det kommer snart efter! Så snart en dylik person blir sjuk eller på annat vis kommer myndigheterna till last, måste han eller hon redovisera för när och hur de kommit till Staterna.

Om detta skett genom att kringgå lagen få de för det första ingen hjälp för det andra dra bli de bestraffade och för det tredje deporteras de efter utståndet straff.

Men även om de lyckas bra och tjäna stora pengar, så kommer detta deras tillgång att ligga i vägen för dem. Det är nämligen omöjligt för en dylik person att bli medborgare i Staterna och om man ej kan bli medborgare ligga stora hinder i vägen. En icke-medborgare kan nämligen ej köpa egendom eller erhålla tillstånd att bedriva affär och många andra dylika saker.

Vi varna därför på det allvarligaste alla skandinaviska tidsningar om att de inte låta sig lura av att slinka in i Staterna, om man väl kommit till Canada. Endast efter ett års vistelse i Canada och under förutsättning att man ej kvotat ej är tyld kan en skandinav med myndigheternas tillåtelse inkomma i Staterna.

över att skolan var stängd, ty "nu kan jag åtminstone få pojkarna att plöja i höst". Just i detta uttryck finna vi den största orsaken till den rådande försörjningen. Man har varit alltför mån att odla jorden och iylla plånboken och som följd därav har den intellektuella odlingen blivit försummad.

När jag jämför våra 62,000 svenskar med de 16,000 islandare som finns i detta land, och ser huru långt efter vi blivit när det gäller sammanhållning, egna institutioner, anseende och publika förtroendepådrag, då kan jag icke annat än rötta av skam för vårt ursäktlösa tillkortakommande och jag tvingas att med eftertryck utropa: "VI ARMA FÖRSÖFFADE!"

Prof. Lager analys av orsakerna till försörjningen är av ungefär samma art som Mr. Ericksons, och han begär också samma misstag när han börjar att skifta hugg med i religiöst hänsnande olika tankande. För egen del bryr jag mig lite om vad orsaken till försörjningen hittills varit. Ett faktum är det, att svensk-kanadensarna äro försörjda och frågan blir då: Vad kan göras för att förbättra förhållandena? Låt oss samfällt uttala önskan och framkomma med konstruktiva förslag som åtminstone sätter en gräns för försörjningens härfande framfart och som sedan eventuellt blir medel att utplåna densamma.

J. A. Hägglund.

Upprop till A. Benson's förmän.

Landsmän! Lämna ett bidrag till denne nödstälde mans hjälp!

För någon tid sedan meddelades i tidsningspressen att en insamling företogs för att hjälpa mr. A. Benson, Teulon, Man., vilken i en följd av varit sjuklig, att erhålla nödig läkarevård. Han fraktades då hit till staden, men här kunde de intet göra för honom. Senare blev han emellertid, tack vare välvilliga grannars hjälp, sänd till den berömda Mayo-kliniken i Rochester, Minn., där han undersöktes. Telegram därifrån meddelade att en svulst i hjärnan måste bortopereras, men för detta erfordrades en summa av \$100, att betalas i förskott. Saken omhändertogs av Charles Bergman, Teulon, vilken lyckades anskaffa ett lån å denna summa, vilken sändes till Rochester. Då emellertid Benson själv ej förtogar över medel och då hans grannar allredan visat stor oförförlighet, då det gällde att hjälpa den sjuka, och därför ej ensamma kunna bära bördan, be-

Varfor

skulle du ha ryggraden justerad så det är någonting på tok med magen, halskörtlarna, levern, njurarna, blindtarmen, hjärtat, lungorna eller ögonen etc.?

Av samma anledning som du går till vägen och växlar på den elektriska strömmen, då du önskar ljus i glödlamp. Det hjälper ej huru mycket du krånglar med lampen — så länge växeln är avkopplad och strömmen sålunda avbruten.

Chiropraktisk Justering

kan återställa strömmen av livskraft från hjärnan till kroppens alla organ och du återfår hälsan.

FRIA konsultationer och analys. Bring dina hälsobekymmer till

Dr. E. A. Anderson
SKANDINAVISK
Chiropractor
PALMER GRADUERAD.

Telefon 331 Camrose, Alta.
Kontor över Oprim & Malands Butik.

20 DOLLARS OM DAGEN

kan med lätthet förtjänas av en var med stor bekantakapets genom att försälja Svenska Statens Premie Obligationer. God och säker inkomst kan påräknas under flera år framåt. Skriv i dag efter agentvillkor.

Bankfirman
Karling & Co.
Drottninggatan 47
Stockholm, Sweden.

SKANDINAVISK TANDLÄKARE

DR. PHILIP A. ECKMAN
Tändernas vård får ej försummas, om Ni önskar behålla Eder goda hälsa. Det har bevisats, att alla svåra sjukdomar komma av dåliga eller försummade tänder. Jag står med nöje till Eder tjänst och vill gärna Eder alla råd jag kan, och vill undersöka edra tänder gratis.

Tänder utdrags smärtfritt.
OBS. Ny Lokal.
DR. PHILIP A. ECKMAN
204 Sterling Bank Bldg.
Hörnet av Portage & Smith
WINNIPEG.

NAGRA ARBETARE.

kunna få rena och snygga möblerade rum i Svenskt hem, 353 Atkins Street, Tag Mountain Spårvägen, två block från Main St. Tel. J2586

vi härmed, att få välja till den svenska allmänheten att bidraga till att betäckta läkarekostnaderna för Benson. Det är ett synnerligen ömmande fall det gäller och vi äro försämda om att ingen vill dra sig tillbaka för att ge ett bidrag till denna behjertansvärda sak. Tidera äro härmed, men alltid har man 50 cents eller \$1 att lämna, för ett sådant ändamål. Låt ej detta upprop förklaga öhört. Sänd in ditt bidrag och gör det genast. Bidrag, vilka komma att re-förvisas i pressen, kunna insändas till denna tidsnings redaktion, adress P. M. Dahl, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Upprop till våra skand. affärsmän!

Vi vilja härmed rikta en vänlig uppmaning till alla skandinaviska affärsmän att insända sina namn och adresser till oss. Därmed häns vi alla som bedriva affär av något slag, såsom dist. vers, handlande samt även skräddare, smeder, snickare, kontraktörer och elektriker m. m., som arbeta för sig själva.

Anledningen till denna begäran är att vi ofta av framskridande canadiska grosshandels- och förfrågningar om skandinaviska affärsmän och vi skulle skända kunna stå till dessa våra landsmän i förbindelse med de främsta grosshandels- och affärs- och handelsmän i hela landet.

Vidare är det många landsmän, som ställa dylika förfrågningar till oss av en eller annan anledning. Ofta är anledningen den att de föredraga att slå sig ned i ett distrikt, där det finnes någon skandinavisk affär.

Vägen därför goda att här samman denna vår uppmaning!

Högskattingsfullt
Exp. av Svenska
Canada Tidningen.

Res hem till Sverige d. 5 Juli med Ang. "Stockholm" eller med Ang. "Drottningholm" d. 12 Juli. Direkt och bekväm resa.